

1988, 25. listopadu. – Sdělení VONS č. 846 „Další vývoj v tr. věci proti Petru Cibulkovi“ o vývoji trestního stíhání Petra Cibulky a nařízení vyšetřovatele StB zadržovat veškeré poštovní zásilky Petru Cibulkovi a jeho matce Věře Cibulkové, v příloze zpráva Věry Cibulkové z 10. listopadu 1988 o ztrátě velkého množství tuzexových bonů v bytě jejího syna Petra Cibulky během návštěvy vyšetřovatele.

O trestním stíhání Petra Cibulky jsme informovali již ve sděleních č. 825, 835 a 842.¹ Usnesením vyšetřovatele StB kpt. JUDr. F. Šustru ze dne 10. 11. 1988 bylo podle § 86 odst. 1 trestního řádu vydáno nařízení třem brněnským poštovním úřadům zadržet a vydat vyšetřovateli všechny zásilky adresované Petru Cibulkovi a též jeho matce Věře Cibulkové. V usnesení je sice uvedeno stíhání Petra Cibulky pro trestný čin pobuřování podle § 100 tr. zákona, podle našeho názoru je však použito čistě účelově, neboť jasně jde o shromažďování důkazů týkajících se následného obvinění z trestných činů nedovoleného podnikání a spekulace, za něž hrozí Petru Cibulkovi trest od tří do deseti let. Odkaz na § 100 tr. z. je použit zřejmě proto, aby mohlo být zadržování poštovních zásilek rozšířeno i na matku Petra Cibulky. Toto rozšíření je však stejně nezákonné, neboť ustanovení podle § 86 odst. 2 tr. zákona – na které se usnesení navíc ani neodvolává – umožňuje pouze zadržování konkrétní podezřelé zásilky, určené jiné než stíhané osobě, nikoliv úplné obstavení její pošty.²

Protože nejen veškeré listovní zásilky, nýbrž i balíky a peněžní zásilky, adresované Petru Cibulkovi a Věře Cibulkové, jsou zadržovány, doporučujeme jeho přátelům z domova i z ciziny, aby své dopisy a jakékoli další zásilky směřovali jinam.

V souvislosti s trestním stíháním Petra Cibulky podala jeho matka stížnost zástupci náčelníka inspekce SNB kpt. Josefu Krchňákovi v Brně na příslušníka SNB, který byl v jejím bytě přítomen v den, kdy se jí za podivných okolností ztratilo téměř 1500 TK. Na tuto stížnost, podanou dne 19. 10. 1988, Věra

Cibulková dostala v těchto dnech, tj. po více než měsíci, odpověď, že se další řízení o věci zastavuje, neboť pppap. SNB Josef Pluhař popřel všechny skutečnosti, které Věra Cibulková uvádí o průběhu jeho návštěvy v jejím bytě (viz příloha).³

Příloha:

Dne 18. 10. jsem šla do bytu Petra (...). Tam jsem vypnula ledničku, uzavřela plyn, vzala potraviny podléhající zkáze a ze stolu bony, které měl Petr od otce z Rakouska, skoro 1500 TK. Zamkla jsem a při odchodu jsem narazila na informátora z domu, který postával u dveří. Zaraženě mě pozdravil a prchal nahoru do 4. poschodí. Telefonoval zřejmě na VB, protože za hodinu byli u mne v bytě. Musela jsem s nimi odjet do Petrova bytu (oba byty jsou vzdáleny cca 2 km – pozn. red.) a pak prý pojedeme na okrsek sepsat protokol. S tím jsem souhlasila. Avšak po odjezdu z Petrova bytu jsme nejeli na okrsek, protože jeden z nich řekl, že pojedeme znovu ke mně do bytu, že si chce zatelefonovat. Tomu druhému (řidiči) řekl, aby zůstal v autě a šel se mnou sám. Sotva jsme zavřeli dveře, řekl: „Paní, uvařte mi kafe“, nechal si nalít štamprli slivovice (sám o ní mluvil, že ji viděl u Petra), vedl pořád řeči a prý jsem vzala v bytě u Petra taky bony, že je tam viděl při domovní prohlídce na stole. Řekla jsem, že ano, že na tom nic není, šla jsem do pokoje (byli jsme stále v kuchyni) a přinesla jsem mu je ukázat. Prohlížel si je a prohlásil: „Ano, to jsou ty bony, co jsem viděl u vašeho syna.“ Já jsem ty bony, bohužel, nechala ležet v kuchyni na stole, zapomněla jsem na ně a neuklidila jsem je. On stál stále u nich a zabavoval mě řečmi, dvakrát chtěl osladit kávu, vykládal, že chodí hlásit úmrtí do rodin, že jedné matce šel ohlásit smrt syna a ona řekla „já jsem to čekala“ a tak podobně. On si zatelefonoval na okrsek, šel na WC a honem abychom už jeli. Tak jsme jeli a já jsem si ničeho nevšimla. Při psaní protokolu jsem si na ně vzpomněla a zeptala se ho: „Kde zůstaly ty bony?“ On řekl: „Přece na stole v kuchyni.“ A já odpověděla: „Tak to tam budou ležet.“ Odjela jsem domů, jenže na stole žádné peníze neležely. Tak jsem se znovu ihned odebrala za tím příslušníkem s dotazem, zda omylem nevzal ty bony k sobě, že u mne nejsou. „Podívejte se, jestli vám třeba nespady pod

stůl,“ řekl. Chtěla jsem mluvit s náčelníkem, ale řekl, že tam není. Doma jsem samozřejmě nic nenašla, ani pod stolem, ani nikde jinde. Ráno jsem šla na onen okrsek k náčelníkovi a tam jsem mu celou záležitost přednesla. Řekl, že je to vážná věc a že sepíšeme protokol. Žádala jsem ho, abych se mohla v té věci poradit s advokátem a že pak přijdu protokol podepsat. Advokát mě poslal nikoliv na okrsek, nýbrž na Inspekci náčelníka Krajské správy SNB na Leninovu ulici. Tam se mnou sepsal protokol zástupce náčelníka s. kpt. Krchňák a řekl, že to prošetří a že budu vyrozuměna. Dosud jsem nebyla.

V Brně 10. 11. 1988

Věra Cibulková

Informace o Chartě 77, r. 11, 1988, č. 20, s. 8–9.

POZNÁMKY

- ¹ Dokumenty č. 829, 839 a 846. K případu viz dále sdělení VONS č. 852, 869, 870, 876, 904, 920, 962, 971, 990 a 1003, dokumenty č. 856, 873, 874, 880, 908, 924, 966, 975, 994 a 1007.
- ² Usnesení vyšetřovatele odboru vyšetřování StB Krajské správy SNB Brno kpt. JUDr. Františka Šustry o zadržení pošty Petru Cibulky a Věře Cibulkové z 10. 11. 1988 uložené in: LP, Sb. VONS, inv. č. 55, sign. I/5, kart. 17.
- ³ Na podání, které učinila V. Cibulková 20. 10. 1988 u Inspekce náčelníka Krajské správy SNB Brno, reagoval 18. 11. 1988 vyšetřovatel inspekce kpt. Josef Krchňák usnesením, v němž věc odložil. Usnesení viz in: tamtéž, sign. I/6, kart. 17.